

dagstog fra København, og da Postdampskibets Ophold i Stege ikke er mere end 21 Minutter, er det umuligt for Forretningsfolk i den Tid at faa et modtaget Brev besvaret og sendt med Posttoget, lige saa lidt som rejsende kunne gøre nogen som helst Forretning i Stege By. Men hvad der er værre, er, at om Vinteren, naar der er Isdrift i Sundet, hvad der meget ofte er, kan Postdampskibet ikke naa tilbage og faa Forbindelse med Kallehavetoget, saa at der er Forbindelse med København med Toget 5,5 fra Masned-sund. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister, at der sker Forandring i dette. Jeg ved meget godt, hvorfor det Tog, der afgaar 10,23, er lagt tilbage til dette Tidspunkt. Det er, fordi det skal rette sig efter Eksprestoget for den mellemrigske Trafik. Men jeg synes, at naar man har ét saadant Tog, nemlig Eksprestoget, Berlinertoget, som vi kalde det, kunde det være nok dermed for de rejsendes Skyld, som rejse til Udlandet. Itoget burde fortrinsvis anlægges for de indenrigske rejsende. Derfor vil jeg meget bede om, at der sker Forandring i dette Forhold, saaledes som jeg har paapeget.

Marott: Der findes paa Finansloven under Forsvarsministeriets Budget et Forslag om en Bevilling paa 10,000 Kr. til, som det hedder „Fremme af Fællesformaal for Underofficerer o. l. indenfor Afdelingerne.“ Der knytter sig til denne Bevilling en lille Historie, nemlig Historien om en Minister, som er bange for Underofficerernes Sammenslutning i større Fællesforeninger. Det er derfor, at Ordene „indenfor Afdelingerne“ ere satte ind paa denne Post. Jeg ved ikke, hvorfor den højtærede Minister ikke vil understøtte Underofficerernes Fællesforeninger, men kun Afdelingsforeningerne, skønt Underofficererne indtrængende have anmodet om at faa Bevillingen overladt til Fællesformaal. Det er nemlig en Kendsgerning, at disse smaa Afdelingsforeninger, de saakaldte Kaserneforeninger, ingen Betydning have for den aandelige Højnelse af Underofficersstanden. Det er i Regelen kun smaa selskabelige Klubber, som aldeles ikke befatte sig med et Oplysningsarbejde, men kun med saadan husligt Tidfordriv, som kan falde for ved de Lejligheder, hvor Underofficererne komme sammen. Kun Fællesforeningerne omfatte alle Vaabenarter i den paa-gældende By, og kun de have Opgaver, som jeg mener, Staten burde støtte. Jeg staar her med trykte Meddelelser fra Københavns Gar-

nisons Underofficersforening for Oktober 1906. Der ser man bl. a., at denne Forening har oprettet Kursus i Sprog, nemlig Tysk, Engelsk og Fransk, endvidere, at denne Forening i sidste Aar har afholdt en længere Foredragsrække, hvor forskellige bekendte Mænd have holdt Foredragene. Jeg skal saaledes nævne Dr. Arnold Møller, Dr. Georg Brandes, Dr. Bøcher, ledende Senior i Studenterforeningen, Folketingsmand Dr. Birck og forskellige andre. Det forekommer mig, at det er aldeles indlysende, hvilket ogsaa blev fremhævet ved denne Sags Behandling i Fjor i Finansudvalget overfor den højtærede Krigsminister, at det egentlig kun er disse store Fællesforeninger, som fortjene Andel i dette Tilskud fra Statens Side paa 10,000 Kr.

Denne Sag var altsaa allerede i Fjor optagen til Behandling, da jeg som sagt gjorde opmærksom derpaa, og den højtærede Forsvarsminister lovede at konferere med Underofficererne om denne Sag. Men Resultatet er altsaa blevet, at Fællesforeningerne ingen Penge have faaet. Efter Forlydende opstillede den højtærede Minister nemlig nogle Betingelser for Meddelelse af dette Statstilskud, som Underofficererne forkastede, fordi Foreningerne der-ved kom ind under et ret omfattende Tilsyn af de respektive Regimentschefer. Ja, der var endog foreskrevet Tilsyn med det selskabelige Liv i disse Foreninger, med deres Økonomi og Regnskabsvæsen. Alt dette kunde i visse Tilfælde komme under de forskellige Regimentschefers Opsigt, og det er ganske naturligt, at Underofficererne ikke vilde finde sig i at modtage Pengene paa saadanne for dem ret nedværdigende Betingelser. Det er dog mærkeligt nok, at Ministeriet har saa ringe Tillid til Hærens Underofficerer, at det ikke tør betro dem de Penge, Rigsdagen bevilger, under de Former, hvorunder Underofficererne selv ønske at faa dem. Jeg skal i saa Henseende citere et Brev, som jeg har modtaget fra en Underofficer om denne Sag. Det er ganske vist et privat Brev, men jeg haaber alligevel, det vil være tilladt at citere det, da det angaar en Sag, som vedrører Rigsdagen. Vedkommende Mand skriver: „Men i Glæden over det Hensyn, vi se taget til vore Interesser, blander sig en ikke ringe Beklagelse over, at Tilskudet, der tiltænkes os, foreslaas anvendt til Regiments- og Kaserneforeninger, dem, som ingen af vor Stand mere sætter Pris paa. For de smaa Garnisoners Vedkommende — der, hvor der kun er eet Regiment —